ФУНКЦІОНАЛЬНИЙ СТАН ПЕЧІНКИ ПРИ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОМУ ГІПОТИРЕОЗІ

Кравченко В.М., Орлова В.О.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

Актуальність проблеми. Захворювання щитоподібної залози є найбільше розповсюдженою формою ендокринної патології і охоплюють великий контингент населення. Гіпотиреоз – це клінічний синдром, розвиток якого обумовлений зниженням синтезу і виділення гормонів щитоподібної залози. Його розповсюдженість постійно збільшується, особливо з віком. Тривалий дефіцит специфічної дії тиреоїдних гормонів на органи-мішені приводить до зниження швидкості окисно-відновлювальних реакцій, зниження активності анаболічних і катаболічних процесів, накопиченню продуктів обміну і, як наслідок, функціональним і органічним порушенням серцево-судинної, центральної і периферичної нервової, травної і інших систем. В свою чергу, патологія щитоподібної залози відображається і на структурі та функціях печінки. Так, у хворих на диффзний токсичний зоб порушения функції печінки зустрічаються доволі часто. Найбільше розповсюдженими являються порушення білкового обміну, підвищення рівня показників печінкових проб (АлАТ, АсАТ, білірубіну) та ін.

Мета та задачі роботи. Вивчення характеру змін метаболічних показників, шо характеризують функціональний стан печінки, при експериментальному гіпотиреозі.

Матеріали і методи досліджень. Експериментальний гіпотиреоз у щурів був відтворений шляхом уведення Мерказолілу в дозі 0,01 г/100 г маси тіла діючої речовини протягом 33 діб (мерказоліловий гіпотиреоз). В сироватці крові проводили визначення активності аланінамінотрансферази (АлАТ), аспартатамінотрансферази (АсАТ), концентрації холестерину загальноприйнятими методами. Рівень тиреоїдних гормонів – трийодтироніну (Т3) та тетрайодтироніну (Т4) встановлювали методом імуноферментного аналізу з використанням тест-систем.

Отримані результати дослідження. Відтворення експериментального гіпотиреозу підтверджено зниженням концентрації гормонів тироксину на 34% та трийодтироніну на 40%, а також специфічними змінами в морфологічній структурі щитоподібної залози та даних морфометрії. Активність досліджуваних ферментів амінотрансфераз мала однонаправлену динаміку змін. У тварин з гіпотиреозом спостерігалося зниження активності ферментів АлАТ і АсАТ, що може свідчити про відсутність цитолізу клітин печінки за дії тиреостатика мерказоліла. Розрахований коефіцієнт де Рітіса складає менше 1, що свідчить про незначні порушення функції печінки. Рівень холестерину в сироватці крові незначно підвищувався, можливо за рахунок зменшення синтезу та уповільнення його розпаду і екскреції з жовчю.

Висновки. При експериментальному гіпотиреозі, викликаному мерказолілом, спостерігаються незначні функціональні зміни в печінці за даними показниками.